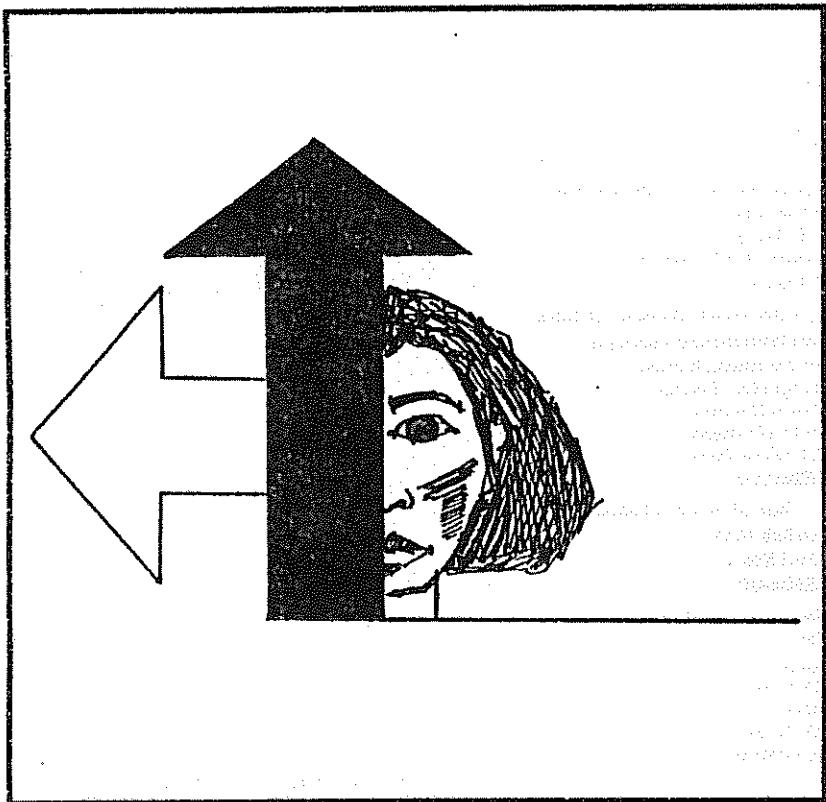

بو زنان در ایران چه می گذرد؟

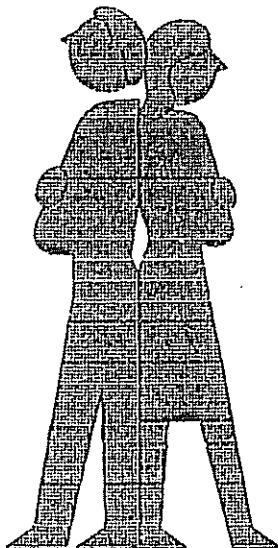
ثريا شهابي

کمپین بین المللی دفاع از حقوق زنان در ایران

فهرست:

- ۱ ♦ مقدمه
- ۲ ♦ گوشه هایی از واقعیات زندگی و
کار زنان در ایران
- ۳ ♦ منابع
- ۱۹ ♦ سند محکومیت جمهوری اسلامی و حق
پناهندگی سیاسی زنان گریخته از ایران
- ۲۰ را تأیید و امضاء کنید

مقدمه:

بر زنان در ایران چه هی میگذرد؟

اگر به ایران میروید، موهایتان را کوتاه و برجستگی سینه هایتان را پنهان کنید تا نشانی از زن بودن بهمراه نداشته باشید. اگر هم زن نیستید تصادف متولد شدن با جنسیت غیر زن را سپاس بگوئید، هرچند که مرد بودن و مرد زندگی کردن در جامعه ای که نیمی از انسانهاش به برذگانی کشیده شده اند نیز بسختی قابل تحمل است.

فراموش نکنید به کشوری میروید که در آن رژیم آپارتاید جنسی علیه زنان حکومت میکند. در ایران زن تنها بدليل زن بودن اش، بخاطر جنسیت اش، از نظر رژیم جمهوری اسلامی یک عنصر مشکوک سیاسی است و اگر کنترل نشود ذاتا یک تیهکار اجتماعی است. در این جغرافیا رژیم برذگانی زن حکومت میکند

و زن بودن حقیقتاً جرم است.

قانون و حکومت جمهوری اسلامی در این کشور زن را متهم می‌کند که منشأ فساد و عامل گمراهی جوامع بشری است و باین جرم هر روز و هر لحظه او را از زمانی که طفل خردسالی است تا هنگام مرگ، کنترل، مجازات و تنبیه می‌کند.

اگر به ایران می‌روید، نشان و علام زنانه را پنهان کنید، نه باین دلیل که سرانجام ناچارتان خواهند کرد آنها را بپوشانید، بلکه باین خاطر که مجبور نباشد چند روزی را چون زن تحت حکومت اسلام بگذرانید. بهتر است زن بودن خود را انکار کنید تا اسارت و هر روز و هر لحظه تحقیر شدن را تجربه نکنید. قریب سی میلیون زن و دختر بچه‌ای که بیش از چهارده سال است که تحت این حکومت آپارتمان جنسی زندگی می‌کنند، چنین امکان و راه فراری ندارند.

جمهوری اسلامی، رژیم بردگی زن، حکومت ترور و خلقان را، اغلب شما مردمی که خارج از مرزهای این کشور زندگی می‌کنید می‌شناسید. خبر اعدامها، تیربارانها و ترورهای حکومت ایران بگوش بسیاری از شما رسیده است. حجاب اجباری و بی حقوقی زن در ایران سالهای است بر پرچم ملی این کشور حک شده است. نام ایران برای بسیاری از شما، درکنار همدردی تان با مصائب مردمی که در آنجا زندگی می‌کنند، ترس آوراست.

”حجاب اجباری و بی حقوقی زن در ایران سالهای است بر پرچم ملی این کشور حک شده است.. نام ایران برای خیلی ها، در کنار همدردی شان با مصائب مردمی که در آنجا زندگی می‌کنند ترس آور است.“

با این حال بازگو کردن هرچه بیشتر واقعیات زندگی زنان در ایران و افشاء ابعاد

بی حقوقی آنها، لازمه کمک به مبارزه زنان در ایران است. اینها کیفرخواست و ادعانامه میلیون ها زنی است که در این جغرافیا گرفتار توهش اسلام شده اند.

گوشه هایی از واقعیات زندگی و کار زنان در ایران

آیا میدانید که در ایران، زن از نظر حقوقی جنس فروdest است و این فروdestی طبق تعالیم اسلام از ذات زن سرچشمه می کیرد؟

— زنان و دختران در ایران از سن شش سالگی "قانوناً" از آزادی انتخاب پوشش محروم میگردند و ناچار میباشند هنگام حضور در تمام اماکن عمومی، عبور از خیابانها و... خودرا در پوشش بخصوصی بنام حجاب بپوشانند. پوششی که تحرک انسان را به حداقل میبرساند، از فرق سر تا پاشنه پا را میپوشاند، انسان را از شباهت به انسان دور و به اشیاء نزدیک میکند، غیر بهداشتی، زشت، گرم، بد رنگ، و دست و پاگیر است.

— بسیاری از خانواده ها بخاطر اجتناب از درگیری یا ماموران کنترل حجاب، دختران کوچک شان را پیش از رسیدن به سن قانونی و از همان طفولیت سدر سن ۴ سالگی— در این پوشش میبیچند و آنها را ناخواسته به حجاب عادت میدهند.

— در اتوبوسها، رستورانها، در وسائل نقلیه عمومی، سینماها، پارکها، زمینها و سالنهای ورزشی، ادارات، کارخانه ها، کوکاسترانها، مدارس، دانشگاه ها، سواحل دریاها، استخرها، کوه ها، کتابخانه ها و تمام اماکن عمومی، زنان و مردان از یکدیگر جدا شده اند و مردان برای استفاده از اسکانات حداقلی که در این زمینه ها وجود دارد همواره در اولویت هستند.

— گشتهای بخصوصی مسلح به انواع سلاح های مناسب چنگ های خیابانی د

مجهز به انواع وسائل دستگیری، با اتوموبیل و پیاده، مداوماً از خیابانها و اماکن عمومی عبور می‌کنند، تمام گوش و کنار شهر را تحت نظر دارند و مراقب اند که حجاب و جداسازی کاملاً رعایت شود. علاوه بر این مأمورین ویژه‌ای رعایت جداسازی و حجاب در تمام محلهای کار، ادارات، کارخانه‌ها، مدارس و دیگر محلهای سرپوشیده را کنترل می‌کنند.

— شکار زنان "متخلف"، توهین، دستگیری و بازداشت آنها کار هر لحظه و هر روز این ماموران است. زنی نیست که طی چهارده سال حاکمیت جمهوری اسلامی بارها و بارها پنوعی مورد تعرض و آزار این ماموران قرار گرفته باشد و وقتی مواجه شدن با یکی از این دهاهزار مامور، لرزه بر اندامش تیانداخته باشد.

— علاوه بر ماموران رسمی و دادگاههایی که طبق قوانین مدون زنان "متخلف" را بازداشت و مجازات می‌کنند، گروهای باندیسیاهی نیز وجود دارند که بطور "غیررسمی" زنان را در خیابانها کنترل می‌کنند و مورد حمله قرار می‌دهند. این گروه‌ها حزب الله نام دارند، مسلح به چاقو و سایر اسلحه‌های سرد و مواد شیمیایی چون رنگ و اسید هستند، به هنگام مشاهده "تخلف"، زنان را بلا فاصله در محل مورد حمله قرار میدهند و هرگونه مجازاتی که لازم بدانند در مورد زن متخلف به اجرا درمی‌آورند.

— گروه‌های حزب الله که بطور سازمان یافته‌ای عمل می‌کنند رسم‌مرد حمایت رژیم هستند، مقامات دولتی بارها آنها و اعمالشان را مورد حمایت قرار داده اند و بارها زنان را تهدید کرده اند که در صورت عدم تمکین به مقررات حجاب و جداسازی، حزب الله را علیه زنان تحریک خواهند کرد. گروه‌های حزب الله بخصوص در مقاطعی که اعتراضات مردم اوج می‌گیرد، بجان زنان انداخته می‌شوند و خشونت آنها همواره اسلحه و وسیله‌ای است که رژیم توسط آن مردم و بخصوص زنان را مرعوب می‌کند.

— قانون مجازات امکان میدهد که اعمال حزب الله، هرچند که خلاف قانون باشد، جرم محسوب نشود. طبق ماده ۳۱ این قانون اعمالی که بخاطر آمریه معروف و نهی از منکر" صورت می‌گیرد (یعنی بخاطر انجام یکی از فرامین اسلام، فرماخوان به انجام اعمال اسلامی و نهی از اعمال غیر اسلامی، صورت می‌گیرد) هرچند که در زمرة اعمالی باشد که برای آنها مجازات مقرر شده،

جرائم محسوب نمی شود. قانون قضایی کشور باین ترتیب رسما از حملات، خشونت و وحشیگریهای فردی مامورین غیررسمی خود، دسته های باندیسیاهی حزب الله، در هرکجا و هر لحظه ای علیه مردم و بخصوص علیه زنان حمایت میکند.

— طی چهارده سال حکومت جمهوری اسلامی دهها هزار زن توسط اوباش حزب الله بوسیله مشت و لگد و چاقو و تیغ، وحشیانه مورد حمله قرار گرفته اند. بر روی صورت صدھا نفر رنگ و اسید پاشیده شده است و صدھا هزار زن توسط آنها مورد توهین و فحاشی قرار گرفته اند.

— در مدارس برخی از مریبان و مستولین با سوءاستفاده از اعتقاد کودکان نسبت به کادرآموزشی و با توسل به ارعاب، به کودکان و دانش آموزان میآموزند و آنها را فرب میدهند که رعایت حجاب و جداسازی را درخانه هایشان کنترل کنند و اگر مادر یا خواهر آنها موردی را رعایت نکرد بد مدرسه اطلاع دهند. از کودکان در مدارس در مورد رفتار و روابط اعضا خانواده در خانه بازجویی میشود.

اجبار مذهبی در مدارس

— مجازات شکستن حریم جداسازی و عدم رعایت حجاب، توهین، جرم‌هه نقدی، اخراج، محرومیت از تحصیل و کار، تحمیل ازدواج ناخواسته، دستگیری، زندان، کتک و شلاق است. درجه مجازات بستگی زیادی به میزان ایستادگی و مقامت زن دارد و میتواند به مرگ زن " مجرم" هم بیانجامد.

— طی سالهای حکومت جمهوری اسلامی، ده ها هزار زن و دختر نوجوان تنها بخاطر زیریا گذاشتن مقررات اسلام درمورد حجاب، جداسازی و رابطه جنسی، چندین سال از عمرشان را در زندان و زیر شکنجه گذرانده اند و هزاران زن دیگر بهمین جرم به مرگ محکوم شدند و به قتل رسیدند.

— سنگسار، یعنی با پرتتاب سنگ کشتن زن "خطاکار" یعنی زنی که خارج از مقررات اسلام با مردی رابطه جنسی داشته باشد، قانون قضایی‌این کشور است.

هر سال دهها هزار زن و دختر بخاطر سریچی از قوانین ضد زن و شکستن حریم جداسازی، تنبیه و قربانی میشوند.

— بی تامینی اقتصادی زن و واپستگی اقتصادی او به مرد به درجه ای از نظر اسلام و قوانین جمهوری اسلامی طبیعی است که:

قانون به زنان و دختری‌چه ها اجازه داده است، بشرط رعایت مقررات اسلام و خواندن دعاهای مربوطه و وساطت و کارگزاری یک ملا، یکی از ماموران خدا، برای امرارمعاشر، تن فروشی کنند. رسمآ خود را در مقابل تامین معاشر به همسری موقت یک مرد، برای مدت یکساعت تا صد سال درآورده و از این راه خود یا خانواده شان را تامین کنند. قانون همچنین به مردان، در هر سنی، اجازه داده بشرط داشتن استطاعت مالی پرداخت هزینه‌های مربوطه، هر تعداد از این زنان و دختر بهه‌ها را که خواستند، موقتاً بعنوان همسر در اختیار داشته باشند و آنها

را مورد استثاده جنسی قراردهند. نام این تن فروشی قانونی و اسلامی، قانون صیغه است.

— علاوه بر این تعدد زوجات و داشتن حداقل چهار همسر قانونی علاوه بر تعداد نامحدود زنان صیغه شده، بشرط رعایت مقررات اسلام و داشتن استطاعت مالی، برای مردان، آزاد و مشروع است. در مقاطع بخصوصی، چون دوران جنگ، مردان برای داشتن زنان بیشتر و تأمین مالی آنها تشویق میشوند.

— قانون، طبق تعالیم اسلام، از مردانی که زنان خود را بعاظطر سریچی از فرامین آنها مورد ضرب و شتم قرار میدهند، حمایت میکند. خشونت علیه زنانی که در روابط خانوادگی رفتاری جز رفتار اسلامی داشته باشند، مجاز است.

— حق طلاق و آزادی جدایی از همسر، یکجانبه و تنها برای مردان به رسیت شناخته شده است.

— پس از طلاق و جدایی زنان و مادران نسبت به فرزندان خود کمترین حقی ندارند و قانون قیوموت آنها را تماماً به پدران و در غیاب پدران به سایر مردان خانواده می سپارد.

— زن تنها میتواند، پس از جدایی، تا ۲ سال پسر و تا چهار سال دختر را — بحثetur شیردادن و مراقبت — نزد خود داشته باشد.

— پس از طلاق زن نسبت به اموال و دارایی های زندگی مشترک، حقی ندارد.

— دختران بدون رضایت و اجازه پدر، و در غیاب پدر اجازه و رضایت جد پدری، حق انتخاب همسر را ندارند و سن قانونی ازدواج برای دختران ۹ سالگی است.

— هرگونه معاشرت و دوستی با مردان خارج از عقد ازدواج جرم شناخته میشود و شامل مجازاتهایی چون شلاق، زندان، ازدواج اجباری و مرگ است.

— زنان و دختران قانوناً از حق مسافرت، خروج از منزل و اشتغال بکار، بدون کسب اجازه از شوهر، محرومند.

— زنان تنها در شرایطی مجاز به انجام کار خارج از خانه هستند که این کار به وظایف آصلی تر آنها لطمه نزنند. وظایف اصلی زنان مادری، کارخانگی، نگاهداری از خانواده و خدمت به مردان، تعیین شده است. قانون انجام این امور را تماماً بردوش زنان گذاشته است و زن به مرد، همسر، پدر و برادر، از نظر اقتصادی وابسته است.

— زنان رسماً موجوداتی تعریف شده اند که بخاطر احساساتی بودن، تصمیم غیر عقلایی میگیرند و باین دلیل حق قضاؤت و کار بعنوان قاضی ندارند.

— شهادت دو زن در دادگاهها و مراجع قضایی معادل شهادت یک مرد است. شهادت هر تعداد زن در یک پرونده قضایی بدون وجود شهادت حداقل یک مرد در آن پرونده، اعتبار ندارد. پس از مرگ نیز همچون دوران زندگی، زنان کم ارزش تر از مردان اند. "خون بها" مرد کشته شده، (میزان خسارت و پول خوش که طبیق یکی از عقب مانده ترین تعالیم جوامع بدلوی، خانواده کسی که یکی از اعضا آن به قتل رسیده میتواند از خانواده مقتول بگیرد) از "خون بها" زن به قتل رسیده بیشتر است. قانون صراحتاً از این حکم اسلام تحت این عنوان که مردان طبیعتاً نقش سریرستی و تأمین معاش خانواده را برعهده دارند، دفاع میکند. نام این قانون، قانون قصاص است.

— زنان از تحصیل در بیش از ۹۰ رشته تحصیلی و شرکت در مسابقات ورزشی بین المللی، محروم اند. در حال حاضر بسیاری از رشته های دانشگاهی تماماً مردانه است. طبق گزارشات رسمی، از مجموع ۴۳۱ رشته دانشگاهی در

۱۲۳ رشته دانشجوی دختر تحصیل نمی کند.

- زنان از شرکت در بسیاری از فعالیتهای هنری و فرهنگی، که بنوعی مستلزم بکارگیری اجزاء بدن است، محروم اند. صدای آواز زن جذبه جهنمی دارد و شنیده شدن آن توسط مردان ممنوع است. رقص و پایکوبی زنان در حضور مردان از جمله جرائم سنگینی است.

زنی نیست که طی چهارده سال حاکمیت جمهوری اسلامی بارها و بارها بنوعی مورد تعرض و آزار ماموران کنترل حجاب و جداسازی قرار نگرفته باشد و وحشت مواجه شدن با یکی از این ده ها هزار مامور، لرزه بر انداش نیانداخته باشد.

آیا میدانید که هرسال دهها هزار زن و دختر بخاطر سریچی و تخلف از این قوانین تنبیه و قریانی میشوند؟ و زنان و مردان بسیاری در اعتراض به این قوانین سرکوب میشوند؟

- طبق بیانیه ای که "ازمان جهانی همبستگی با زنان ایران" در پاریس منتشر کرد، سال گذشته، دختر ۱۳ ساله ای، بنام سارا وفایی، ضمن فرار از چنگ ماموران مبارزه با بدحجابی از یک ساختمان ۵ طبقه سقوط کرد و کشته شد.

- حدود دو سال پیش دختر نوجوانی که مامورین مدرسه طی تجسس و بازدید بدن و کیف او عکس یک هنریشه "غیر مجاز" را درمیان وسایل او یافته بودند، خودکشی کرد و کشته شد. دلیل خودکشی این نوجوان وحشت از تنبه، توهین و شرم از کشیده شدن پای خانواده به این قضیه بوده است.

- آمار تعداد خودکشی در بین زنان بالا و رویه افزایش است.

– روزی نیست که زنان و به حمایت از آنها مردان با ماموران مبارزه با بدحجابی و ماموران کنترل جداسازی در این گوش شهر و آن گوش درگیر نشوند و اعتراض جمیع صورت نگیرد. روزی نیست که دهها زن دستگیر، زندانی و بخاطر عدم رعایت مقررات حجاب و جداسازی تنبیه نشوند و هزاران زن دیگر باین خاطر مورد تعرض مامورین کنترل رژیم قرار نگیرند.

– طبق اظهار مقامات رژیم، در سال ۹۱، یکصد و سیزده هزار زن – یعنی روزانه حدود ۳۱۰ نفر – بخاطر عدم رعایت حجاب و جداسازی دستگیر شده‌اند.

– طبق قطعنامه کمیسیون حقوق بشر سازمان علل که در اعتراض به نقض حقوق بشر در ایران صادر شد، در همین سال، طی مه روز در فصل گرما، ۸۰۰ زن به اتهام بد حجابی تنها در پایتخت دستگیر شده‌اند.

– در یکی از روزهای تابستان همین سال، تلاش ماموران رژیم برای دستگیری چند زنی که حجاب را رعایت نکرده بودند، در مرکز شهر اصفهان، منجر به تظاهرات وسیع اعتراضی مردم شد و این تظاهرات با تیراندازی ماموران رژیم و دستگیری ۳۰۰ نفر خاموش شد.

– حمله به زنان در سال ۹۲ به درجه ای بود که پارلمان اروپا سال گذشته با تصویب قطعنامه شیدالدحنی، تعقیب و آزار زنان از طرف جمهوری اسلامی را محکوم کرد.

– ۱۶ زوییه سال ۹۲، خبرگزاری فرانسه طی گزارشی، دستگیری توهه وسیعی از زنان را بخاطر عدم رعایت حجاب، برملا کرد. همین خبرگزاری بعلاوه خبر مجازات شدن زنی را بوسیله شلاق که بخاطر عدم رعایت حجاب در رودسر (یکی از شهرهای ایران) به اجرا درآمده بود، منتشر کرد.

– طبق اظهار یکی از روزنامه‌های رسمی کشور (سلام)، در روز ۶ اوت سال ۹۲، گروهی از افراد حزب الله (دسته‌های باند سیاهی رژیم)، بروزی صورت

زنان ایرانی:

سريع، خودت را بپوش!

زنانی که خود را آراسته بودند، رنگ پاشیدند.

— پس از پایان انتخابات ریاست جمهوری در ژوئن سال جاری ۹۳ — حمله وسیعی علیه زنان در سرتاسر کشور و بخصوص در پایتخت براه افتاد. صدها هزار

نفر مورد حمله قرار گرفتند، قریب هزار نفر دستگیر شدند و تعداد زیادی از زنان بخاطر رعایت نکردن مقررات حجاب و جداسازی بوسیله شلاق تنباکه شدند. اخبار این حمله علاوه بر رادیوها و روزنامه‌های ایران، در خارج کشور وسیعاً پخش شده است. از جمله رادیوهای بین‌المللی و خبرگزاری فرانسه، خبر این حمله را منتشر کردند.

قانون، طبق تعالیم اسلام، از مردانی که زنان خود را بخاطر سریچی از فرامین آنها مورد ضرب و شتم قرار میدهد، حصایت میکند. خشونت علیه زنانی که در روابط خانوادگی رفتاری بجز رفتار اسلامی داشته باشند، مجاز است.

آیا میدانید که اجرای قوانین ضد زن در ایران، شرایط کار نیمه از مردم را بشدت وخیم و اسفبار کرده است؟

— طبق آمار رسمی کشور، ۹۵٪ از زنان آماده بکار در ایران شغل با درآمد مستقل ندارند.

— در گزارش کمیسیون کار سازمان ملل، اعلام شد که نرخ اشتغال زنان در ایران یکی از پایین ترین مراتب را در میان کشورهای عضو دارد. ایران در ریف ۱۱۸ از ۱۱۸ کشور عضو است.

— طبق آمار رسمی کشور، طی پانزده سال گذشته هرسال بطور متوسط ۲ درصد از تعداد زنان شاغل کاسته شده است و تعداد آنها از یک میلیون و دویست هزار به ۹۷۵ هزار نفر کاهش یافته است. و این درحالی است که طی این سالها، جمعیت از زیر ۵۰ میلیون به بالای ۵۸ میلیون، رسیده است.

— طبق همین آمار نرخ بیکاری زنان، طی همین سالها از ۱۶/۳ به

۶/۲۵٪ افزایش یافته است.

— مرخصی دوران بارداری که پیشتر ۹۰ روز بود، به ۷۵ روز کاهش یافته است و پس از پایان مرخصی دوران بارداری هیچگونه تضمینی برای ادامه کار زنان وجود ندارد.

— اغلب مهدکودکهای دولتی بسته شده اند، و معلوم زنانی که میتوانستند با استفاده از این حداقل امکانات شغل هایشان را حفظ کنند، از کار بیکار شده اند.

— طبق آمار رسمی کشور، حدود نیمی از کل زنان شاغل در شهرها (۴۴٪) معلم هستند و یا در مشاغل آموزشی کار میکنند و آنان پرستار و بهیار هستند. این مشاغل در ایران مشاغلی با دستمزد پائین است و از جمله رشته هایی است که رژیم به دلایل شرعی (یعنی لزوم کار کردن معلمين و پرستاران زن در میان محصلین و بیماران زن) از کار زنان ممانعت بعمل نیاورده است.

— پس از سن ۲۲ سالگی که عموماً سن ازدواج و بچه دار شدن است، جویندگی کار برای زنان بشدت تنزل میکند و در حدود ۳۰ سالگی تقریباً متوقف میشود.

— شرایط کار اکثر زنان کارکن جامعه، بسیار ناسالم و خطرناک است. اغلب آنها به کارهایی با پایین ترین دستمزدها، به کارهای سیاه و بدون حق برخورداری از حداقل حقوق قانونی، و ساعات کار طولانی تا ۱۴ ساعت در شباهه روز، مشغولند.

— کار کنتراتی در کارگاهای خانگی، چون کار در قالیبافی ها، کوره پزخانه ها و خدمات خانگی کارهای زنانه جامعه است. میلیونها زن از سنین طفولیت (۶،۵ سالگی) در این رشته ها کار میکنند.

— طبق آمار دولتی قریب دو میلیون نفر در عرصه کارهای دست ساز، صنایع دستی، کار میکنند و با احتساب افراد تحت تکفل شان جمعیت بیش از ۹ میلیون نفر از این طریق، یعنی از طریق کارهای بی، حقوق سیاسی و عموما زنانه، امرار معاش میکنند.

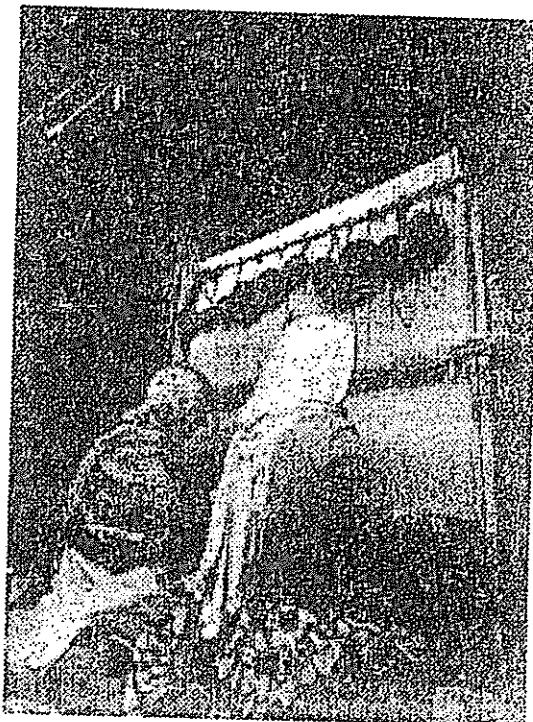
— طبق گزارش رادیو تهران، خطرات زیادی سلامت قالیبافان — که غالباً زنان و دختریجه ها هستند — را تهدید میکنند. از جمله: بیماری سیاه زشم و ناراحتی های ریوی که بر اثر تماس انسان با پشم و استنشاق ذرات گرد و غبار بوجود میآید، پوسیدگی استخوان که بدلیل تاریکی محل کار و کمی نور آفتاب موجب میشود، ضعیف و کم سو شدن چشمها که بخاطر خیره شدن مدام کارگر به محل کار بوجود میآید، و تغییر شکل استخوان های زانو و روم مفاصل با و تنگ شدن لگن خاصره که بخاطر وضعیت نادرست نشستن پشت دستگاه قالیبافی موجب میشود. این عارضه در زنان موجب اشکال در زایمان و لزوم عمل جراحی میشود.

— طبق گزارش یکنگره بهداشت شغلی و طب صنعتی، طی شانزده ماه میزان زایمان های غیرطبیعی (سزارین) در زنان قالیباف در یکی از زایشگاههای شهر بیزد، بیش از چهار برابر سایر زنان بوده است و تکرار این عمل جراحی در قالیبافان از بار اول تا چهارم زایمان مشاهده شده است.

آیا میدانید که بین حقوقی زنان در ایران، همچون سایر نقاط جهان، سلامت آنها، تولید نسل، زندگی نوزادان و کودکان را بشدت تحت تاثیر قرار داده است.

— طبق گزارش یکی از روزنامه های رسمی (کیهان)، در ایران روزانه حداقل هفت مادر سالانه ۴۶۰۰ نفر — بر اثر عوارض بارداری و زایمان میمیرند. طبق آمار رسمی در نقاط روستایی بسیاری، هیچ پزشک زنان، پرستار، بهیار و ماما وجود ندارد و در سراسر کشور برای هر ۳۵ تا ۴۰ هزار زن و دختر بین سیزده ۱۵ تا ۵۴ سال تنها یک پزشک زنان وجود دارد.

– جمعیت ایران تا ۲۰ سال دیگر به ۱۳۰ میلیون نفر خواهد رسید، نرخ رشد جمعیت ۲٪ و یکی از بالاترین نرخ های رشد جمعیت در جهان است.

– تنها ۱۷٪ خانواده ها تحت پوشش برنامه های تنظیم خانواده قرار دارند. بعلت عدم آموزش فقط ۷٪ زنان از وسائل جلوگیری از بارداری بطور صحیح

استفاده میکنند و مردان کمترین آموزشی در این زمینه نمی بینند،

— در ایران از هر سه حاملگی یکی ناخواسته است و مرگ و میر بین کودکان ابعادی داشتناک دارد.

طبق گزارش یکی از سمینارهای وسعی پژوهشکی ایران در سال ۹۷:

- از هر ۱۰۰ نفر که در ایران میمیرند، ۴۱ نفرشان کودک زیر پنج سال اند.
- حدود ۱۹٪ کودکانی که در سال متولد میشوند، زنده نمی مانند. بیش از ۱۸٪ آنها هنگام تولد، بیش از ۱۵٪ آنها بعد از یک ماهگی و بقیه تا ۵ سالگی میمیرند.
- سالانه ۱۶هزار کودک براثر اسهال و ۲۴ هزار کودک بر اثر بیماریهای عفونی میمیرند.
- و آیا همین اندازه از واقعیات کافی نیست تا همدردی با شرایط کار و زندگی زن در خانواده و اجتساع در ایران را بطلبد؟
- آیا حق پناهندگی زنان گیریخته از این جهت قابل دفاع نیست؟

بی شک جمهوری اسلامی مسبب اصلی بی حقوقی زن در ایران است و دولتهایی که حکومت ایران را علی یا غیر علی، رسمی و یا غیر رسمی مرد حمایت قرار میدهند، شریک جرم فعل رئیم اسلامی در سرکوب زنان هستند. فشار به دولتها برای قطع حمایت از جمهوری اسلامی و پایان دادن به مشروعيت رسمی این رئیم، مبارزه زنان در ایران را برای احتجاج حقوق خود تسهیل میکند.

ما، فعالین کمپین بین المللی دفاع از حقوق زنان ایران، از سازمانهای زنان، احزاب و انجمن‌ها و نهادهای مترقبی و مدافعان برابری زن و مرد و اتحادیه‌های کارگری، انتظار داریم که با صدور قطعنامه‌هایی در محکومیت جمهوری اسلامی و ارسال نامه‌های اعتراضی به نمایندگی‌ها، سفارتخانه‌ها و طرفهای سیاسی این رژیم، همبستگی خود را با اعتراض دهها میلیون زن در ایران، اعلام کنند.

ما، فعالین کمپین بین المللی دفاع از حقوق زنان ایران، از تمامی مدافعین برابری انسانها مستقل از جنسیت، افراد شخصیت‌ها نهادها و اتحادیه‌ها و احزاب، انتظار داریم که دو مطالبه عاجل زنان در ایران یعنی:

لغو فوری پوشش اجباری و لغو فوری جداسازی زن و مرد در جامعه، این دو نشان بسیار بارز وجود آپارتاید جنسی در ایران، را سورد حمایت قرار دهند و به تلاش ما در اعمال فشار برای تحمیل این دو خواست یاری رسانند.

قطعاً هر انسان آزادیخواه، زن یا مرد، با خواندن و شنیدن مجدد واقعیات بی حقوقی زنان در ایران و بیاد آوردن مصائب آنها، در اعتراض به آپارتاید جنسی در ایران، جای خود را در کنار ما خواهد یافت.

دست همگی شما را که در این راه ما را یاری می‌دهید، صمیمانه
می‌نشاریم

فرونا شهابی – گمپین بین المللی دفاع از حقوق زنان ایران

۱۹۹۳ ۴

هناجع

آمار و سیاست کشور، چاپ ایران
نشریه حقوق بشر، چاپ ایران
مجله خانواده، چاپ ایران
خبر و گزارشات رسمی کیهان، چاپ ایران
خبر و گزارشات روزنامه جمهوری اسلامی، چاپ ایران
گزارشات روزنامه کار و کارگر — خانه کارگر — ایران
گزارشات رادیو کار و کارگر جمهوری اسلامی
گزارشات رادیو تهران
خبر و گزارشات رادیوها، بی بی سی، اسرائیل، پژواک سوئد و خبرگزاری
فرانسه
خبر و گزارشات روزنامه صبح غرب سوئد "Göteborgsposten"
گزارشات دریافتی مستقیم از ایران
گزارشات حقوق بشر
گزارش پارلمان اروپا
گزارشات نشریه کارگر امروز، چاپ خارج کشور
هفته نامه آیران تریبون چاپ خارج کشور

سند محکومیت رژیم جمهوری اسلامی ایران و حق پناهندگی سیاسی زنان گریخته از ایران را تأیید و امضا کنید!

از آنجایی که در ایران:

قوانين مدنی، دستگاه حاکمه، دستگاه قضایی، پلیس و انتظامات، رسماً و علناً ضد زن هستند.

جدایی جنسی بین زن و مرد در تمام شنون زندگی اجتماعی و خانوادگی برقرار است و این جدایی عموماً با سرکوب زنان به اجرا در می‌آید.

زنان و دختران قانوناً از آزادی انتخاب پوشش محروم اند.

در تمام اماکن عمومی زنان و مردان از یکدیگر جدا شده‌اند و زنان رسماً اجازه ورود به محدوده‌های بسیاری را ندارند.

از آنجایی که در ایران:

خشونت علیه زنانی که خارج از احکام اسلام در زندگی خانوادگی و اجتماعی

رفتار میکنند، قانوناً مجاز است و این مجازات متناسب با میزان "خطا" زن میتواند از ضرب و شتم تا قتل باشد.

زن قانوناً از نظر اقتصادی به مرد وابسته است.

هرگونه معاشرت و دوستی زن و مرد خارج از عقد ازدواج بجز شناخته میشود و شامل مجازاتهایی چون شلاق، زندان، ازدواج اجباری و عرگ است.

تن فروشی زن بخاطر امراض معاش، بشرط رعایت مقررات اسلام، قانونی است.

زنان از آزادی انتخاب همسر محروم اند و تعدد زوجات برای مردان قانونی است.

از آنجایی که در ایران:

زنان از حق طلاق و آزادی جدایی از همسر محروم اند و این حق یکجانبه و تنها برای مردان به رسمیت شناخته شده است.

پس از جدایی زن نسبت به فرزندان خود کمترین حقی ندارد و قیسومت آنها تماماً به پدران و در غیاب پدران به سایر مردان خانواده سپرده شده است.

پس از طلاق زن نسبت به اموال و دارایی های زندگی مشترک، حقی ندارد.

زنان و دختران قانوناً از حق مسافرت، خروج از منزل و اشتغال بکار، بدون کسب اجازه از شوهر محرومند.

زندگی نیمی از مردم این کشور را غیر انسانی و جهشی کرده است.

از شما میخواهیم که با تأیید گذاردن بر خواستهای ما مبنی برو:

۱— محکومیت جمهوری اسلامی بخاطر زن آزاری سیستماتیک و اعمال آپارتاید جنسی علیه زنان و

۲— برحق بودن مطالبه حق پناهندگی سیاسی زنان گریخته از جهنم ایران اسلامی.

اعتراض میلیونها زن در ایران را مورد حمایت قرار دهید و به مقاومت و مبارزه روزمره آنها یاری رسانید.

از شما میخواهیم که:

با ارسال نامه های اعتراضی و محکوم کردن آپارتاید جنسی در ایران و ارسال این نامه ها برای دفاتر، سفارتخانه ها، نمایندگی ها و مجتمع بین المللی و نهادهای طرفدار آزادی بشر، نفرت و انتزجار تان از حاکمیت رژیم تماماً ضد زن جمهوری اسلامی، را اعلام کنید و

با ارسال نامه هایی در دفاع از حق پناهندگی سیاسی زنان گریخته از ایران، برای نهادهای بین المللی پناهندگی، سازمان ملل، حقوق بشر و ادارات مهاجرت و پناهندگی، مانع اخراج زنان گریخته از ایران شوید.

کمیته بین المللی دفاع از حقوق زنان ایران در سوئد
۹۳ ۴۶

از آنجایی که در ایران:

زنان از حق قضایت قانوناً محرومند. این محرومیت علناً و رسمآ تحت این عنوان که به منطقی بودن و عاقل بودن زنان اعتمادی نیست، قانونیت یافته است.

شهادت دو زن در دادگاهها و مراجع قضایی معادل شهادت یک مرد است و شهادت هر تعداد زن در یک پرونده قضایی بدون شهادت حداقل یک مرد، تماماً بس اعتبار است.

ارزش زندگی زن طبق قانون قضایی، از ارزش زندگی مرد کمتر است و باین خاطر مجازات به قتل رساندن یک زن از مجازات به قتل رساندن یک مرد کمتر است.

زنان از تحصیل در بیش از ۹۰ رشته تحصیلی محروم اند.

و از آنجا که تحت حاکمیت این آپارتاید جنسی

تا کنون صدهزار زن، بخاطر زیرپاگذاردن قوانین ضلزن، به مجازاتهایی چون اخراج از کار، محرومیت از تحصیل، ازدواج اجباری، جریمه نقدی، زندان، شلاق، و مرگ محکوم شده اند.

ده هزار اعتراض جمعی مردم، زن و مرد، علیه آپارتاید جنسی، سرکوب شده است و هزاران نفر در این اعتراضات دستگیر و شدیداً مجازات شده اند.

چهارده سال حاکمیت رسمی و قانونی آپارتاید ضد زن در ایران، شرایط کار و

اگر به ایران میروید، ت Shan و علامت زنانه را پنهان کنید، نه به این خاطر که سرانجام ناچار تان خواهند کرد آنها را بیوشانید، بلکه به این خاطر که مجبور نباشد چند روزی را چون زن تحت حکومت اسلام بگذرانید. بهتر است زن بودن خود یا انکار کنید تا اسارت و هر روز و هر لحظه تحقیر شدن را تجربه نکنید. قریب سی میلیون زن و دختر بعه ای که بیش از ۱۲ سال است که تحت حکومت آپارتايد جنسی زندگی می کنند، چنین امکان و راه فراری ندارند.